

KULTUR & NÖJE

Kulturredaktör: Kattis Streberg, 0155-76755, kattis.streberg@sn.se
Nöjesredaktör: Jenny Palmqvist, 0155-76725, jenny.palmqvist@sn.se
Reporter i Trosa och Gnesta: Hanna Svensson, 0156-13652, hanna.svensson@sn.se

Möte kring deckare

I morgon, tisdag, är det dags för den första av två bokcirkelträffar kring Kristina Ohlssons "Paradisoffer" på Trosa stadsbibliotek. Författaren gästar sedan bibliotekets litterära kafé den 26 november.

KONST

AIR Sörmland heter ett nyinrättat stipendium som ska främja konsten i Sörmland. Första stipendiaten, Paula Urbano, befinner sig just nu på Art Lab Gnesta för att skapa ett videoverk om identitet, migration och svårigheterna i att vara på flykt.

När Paula Urbano var tolv år fick hon sin första systemkamera. Nu är hon framför allt videokonstnär med fokus på identitetsfrågor och postkolonial teori.

”

Jag vill visa verkligheten så komplex som den faktiskt är. Förhoppningsvis väcker det existentiella funderingar”

Paula Urbano är normalt sett verksam i Stockholm, men jobbar just nu på Art Lab Gnesta. En konstfilm på temat flyktingskap ska det bli. FOTO: HUGO LEIJON

Hon fick första AIR-stipendiet

AIR står för Artist in residence. Stipendiet består kort och gott av möjligheten att under en månad eller mer bo och verka på Art Lab Gnesta, för att därefter presentera resultatet för sörmlänningarna.

Utställningen visas i Katrineholms konsthall den här gången, antingen i vinter eller tidigt i vår. Framöver kan det i stället bli Eskilstuna konstmuseum eller Art Lab Gnesta som står värd.

Stipendiet är nämligen ett samarbete mellan de tre konsthallarna och Sörmlands länskonstkonsulent.

– Tanken är att det här ska vara ett löpande projekt där vi varje år delar ut ett stipendium till en konstnär som kan tillföra Sörmland någonting, säger Signe Johannessen på Art Lab Gnesta.

Årets stipendiet heter Paula Urbano och

bor i Stockholm. Eller ja, just nu bor i banvakarbostaden bakom Art Lab Gnesta. Det är här Artist in residence-konstnärerna bor när de inte jobbar i ateljén, och det är här Paula Urbano valt att sitta och klippa sin film.

Än har den inte fått några konkreta ramar. Men Paula har varit i Flen och filmat, på flyktingförläggningen som är mångas första möte med Sörmland och Sverige.

– Jag träffade en man där som gärna ville vara med, och det är jag så glad för. Jag satte upp en studio på flyktingförläggningen och filmade, men jag vet inte riktigt än vad jag ska göra av hans berättelse, säger hon.

En sak är säker: någon dokumentär kommer det inte att bli.

Paula Urbano fick en systemkamera som tolvåring, gick fotolinje på gymnasiet och började sedan jobba som assistent åt en

reklamfotograf. Plötsligt insåg att nej, det var ju inte detta hon ville göra. Hon ville uttrycka sig själv och sina idéer.

– När jag var 23 år började jag på Konstfack. Jag gjorde en video där som jag fick väldigt mycket positiv respons på, och på den vägen var det.

I ett verk från 2008 utforskar Paula Urbano den identitet hon hade haft i ett parallellt universum. Ett universum där hennes föräldrar aldrig tvingats fly från militärkuppens Chile, och där hon således hade vuxit upp i Santiago i stället för i Skärholmen.

Hon visar filmen för att förklara sitt sätt att arbeta.

– När jag höll på med den hittade jag mitt sätt att arbeta. Jag åkte ner dit och intervjuade tjejer i samma generation som jag. De berättar alla om sina egna upplevelser och minnen, men

Även balter kan söka

Stipendiet AIR Sörmland vänder sig till svenska, nordiska och baltiska samtidskonstnärer som är intresserade av en arbetsperiod i en sörmländsk kontext. Stipendiet är ett samarbete mellan Art Lab Gnesta, Eskilstuna konstmuseum, Katrineholms konsthall samt länskonstkonsulenten i Sörmland och går ut på att stödja konstnärligt arbete och samtidigt generera ny energi kring samtidskonsten i Sörmland.

de gör det i tredje person i stället för i jagform. Sedan approprierade jag deras berättelser.

Det färdiga verket är berättelsen om en fiktiv "hon" som kanske hade kunnat vara Paula. Det hänger inte ihop rent logiskt, men det är inte heller det som är tanken. Det handlar snarare om att ställa frågor än om att ge svar.

– Jag vill visa verkligheten så komplex som den faktiskt är. Förhoppningsvis väcker det existentiella funderingar även hos betraktaren.

Vilka funderingar som väcks av den nya filmen återstår att se. Klart är att Paula fick stipendiet just för att hon ville utforska frågor som är aktuella för Sörmland, och för att hon var seriöst intresserad av en arbetsperiod i Gnesta.

– Jag anade inte hur bra det skulle vara att komma hit. Jag är ingen ensamvarg egentligen, men att vara här och jobba har gett mig en sådan ro.

Hanna Svensson

Catherine Deneuve har inga planer på att sluta filma. FOTO: MARKUS SCHREIBER/AP/TT

Deneuve på roadtrip i "Betties resa"

Häromveckan fyllde Catherine Deneuve 70. Om en månad kommer hon att få Europeiska filmakademiens hederspris för sin karriär.

Men tro inte att detta får henne att bromsa i karriären. Hon fortsätter att göra tre-fyra filmer om året.

– En dag kommer jag att pensionera mig.

Det säger Catherine Deneuve till TT. – Det blir den dag då jag inte längre hittar några rollfigurer som jag känner för att göra. Då kommer jag att göra någonting annat, fortsätter hon.

Men den nu Sverigeaktuella "Betties resa" var definitivt en film hon kände för. Inte minst eftersom rollen var skriven direkt för henne. Hon spelar en ensamstående kvinna i sextioårsåldern,

och plötsligt lämnar hem och jobbar sig ut på en bilresa för att söka sitt förflutna.

Rollen skrevs för Deneuve, men hon avfärdar att det skulle vara en hyllning till henne.

– Det är en lätt, trevlig och upplyftande berättelse. En medelålders kvinna, som upplevt stora besvikelser

i livet, men som fortfarande lever och som fortfarande känner någonting – och som till och med är intresserad av att ha sex med en yngre man. Sådant händer i verkliga livet, men det händer sällan på film, säger hon.

Just nu har hon en rad filmer på gång, och någon pensionering är det inte tal om än. (TT)

Gunnar Rehlin